

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu ve věcech volebních, ve věcech místního a krajského referenda a ve věcech politických stran a politických hnutí, složeném z předsedy senátu Tomáše Langáška a soudců Josefa Baxy, Michaely Bejčkové, Radana Malíka, Pavla Molka jako soudce zpravodaje, Miloslava Výborného a Daniely Zemanové v právní věci navrhovatele: **Mgr. V. Ch.**, a dalších účastníků řízení: **1) Státní volební komise**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, **2) MUDr. Lumír Kantor, Ph.D.**, bytem U Dvora 695/11, Olomouc, **3) Křesťanská a demokratická unie – Československá strana lidová**, se sídlem Karlovo náměstí 317/5, Praha 2, ve věci návrhu na vyslovení neplatnosti voleb ve volbách do třetiny Senátu Parlamentu České republiky konaných ve dnech 7. a 8. října 2016 (první kolo) a ve dnech 14. a 15. října 2016 (druhé kolo) ve volebním obvodu č. 61 v Olomouci,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 26. 10. 2016 se navrhovatel domáhá vyslovení neplatnosti voleb. Stěžovatel poukazuje na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 6. 2010, č. j. Vol 2/2010 - 6, kterým byl odmítnut jeho návrh na prohlášení neplatnosti voleb, a na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 6. 2010, č. j. Vol 19/2010 - 12, kterým byl zamítnut návrh navrhovatelova otce na vyslovení neplatnosti volby kandidátů do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, s tím, že jediným vysvětlením postupu Nejvyššího správního soudu je to, že se řídil nálezem Ústavního soudu ze dne 10. 9. 2009, sp. zn. Pl. ÚS 27/09.

[2] Citovaný nález však byl podle navrhovatele v rozporu s ústavním pořádkem; pokud se jím tedy Nejvyšší správní soud řídil, došlo k odepření spravedlnosti a systémovému kolapsu institucí demokratického právního státu. Navrhovateli tak nezbylo než postupovat podle čl. 23 Listiny základních práv a svobod, podle něhož je nejvyšší ústavní institucí sám navrhovatel; v důsledku zmíněného kolapsu rovněž nemohl být úřad prezidenta republiky obsazen a rozhodnutí prezidenta republiky ze dne 21. 4. 2016, č. 138/2016 Sb., o vyhlášení voleb do Senátu Parlamentu České republiky a o vyhlášení voleb do zastupitelstev krajů,

neměl tudíž kdo vydat. Akty provedené podle tohoto rozhodnutí jsou v důsledku toho nezákonné a volby konané na základě tohoto rozhodnutí neplatné.

[3] Státní volební komise ve vyjádření k návrhu uvedla, že s ohledem na skutečnost, že navrhovatel napadá zákonnost a ústavnost všech aktů provedených po vyhlášení voleb, není příslušná posuzovat navrhovatelova tvrzení a vyjadřovat se k nim.

[4] Nejvyšší správní soud nejprve konstatuje, že návrh je přípustný, neboť obsahuje veškeré zákonem stanovené náležitosti a byl podán u věcně příslušného soudu v zákonem stanovené lhůtě, a to občanem ve vztahu ke kandidátovi zvolenému ve volebním obvodu, ve kterém navrhovatel vykonával své aktivní volební právo, tj. ve volebním obvodu č. 61, čímž navrhovatel splnil podmínky aktivní legitimace ve smyslu § 87 odst. 2 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Ačkoliv návrh nebyl v tomto směru specifikován, ze zákonné úpravy vyplývá omezení navrhovatele podat návrh pouze ve vztahu k danému volebnímu obvodu (k podmínkám aktivní legitimace viz také usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2006, č. j. Vol 50/2006 - 53, publ. pod č. 945/2006 Sb. NSS).

[5] Navrhovatel dovozuje neplatnost voleb na základě konstrukce spojující protiústavnost nálezů Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 27/09 s údajným kolapsem státních institucí, v důsledku čehož podle něj není úřad prezidenta republiky obsazen a volby neměl kdo vyhlásit. K tomu Nejvyšší správní soud poznamenává, že není v jeho pravomoci přezkoumávat nálezy Ústavního soudu, jak už ostatně uvedl v navrhovatelem citovaném usnesení č. j. Vol 19/2010 - 12. V pravomoci Nejvyššího správního soudu rovněž není přezkoumávat legitimitu a legalitu výkonu úřadu prezidenta republiky a zákonnost či ústavnost jím vydaných právních aktů. Soud má pravomoc toliko přezkoumat platnost volby prezidenta republiky, nicméně volby současného prezidenta republiky, konané v roce 2013, nejsou a ani nemohou být předmětem přezkumu v tomto řízení. Žádná konkrétní tvrzení, na jejichž základě by mohl Nejvyšší správní soud podrobit přezkumu volby do Senátu Parlamentu České republiky v roce 2016, navrhovatel nepředložil.

[6] Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud návrh zamítl. Učinil tak bez jednání, jak mu umožňuje § 90 odst. 3 s. ř. s.

[7] O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 93 odst. 4 s. ř. s., podle něhož ve věcech volebních žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. listopadu 2016

Tomáš Langášek

předseda senátu